

Botár Emőke

hold-testvér...

hold-testvér
felmegyek
ma este
hozzád be
szélgessünk
a szerelemről
harc az tudod
ha megharcoltad
már gúzsba köt
örök rettegés
hogyan elillan
egyszer s ha
már elillant
örök közöny

Szerelmem így...

beteges módon szeretlek
önzőn követelően egészen

végül is megharcoltam érted
s legyőztem minden egyes
rosszindulatú napot...

most a harc döntetlen újra
szellemekkel csatázom

hát lennebb húzom a lángot
vörösbort iszom és várok...

megszoktam a harcot
anélkül is majd megszokom

szerelmem így szép lassan
csak betegesebb és önzőbb
mindennaposan megszokott lesz

Kinde Annamária

A másik

Valaki jön még, valaki.
Ő megbocsát tenéked.
Érti, mit gondolsz. Nem is kell
mélyen a szemébe nézned.

Nem is kell végigmondanod.
A hangsúlyból, ha szólalsz,
mindent tud már, a mondatot,
amit már ki sem mondasz.

Életedet, halálodat,
életét és halálát
egy bordában szőtték gonosz
hivatalban a párkák.

És nem is kell mit kezdeni,
vagy mondani, ha mégse.
Őt sem azért küldték ide,
hogy mindezt elbeszélje.

Ismerős

Mert az ilyen: gyengének látszik.
Tanácstalannak.
Mint aki nem tudja, mit akar.

Mert az ilyen biztos depressziós.
Megbízhatatlan.

Mert az ilyen nem mutatja magát.
Féloldalt fordul inkább,
mintha ott sem volna.
